

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Først vil jeg slå fast, at udvidelsen med de 10 nye lande selvfølgelig kommer under alle omstændigheder og på det grundlag, der er besluttet på topmødet for et år siden i København. Det er også rigtig nok, at udvidelsen godt kan finde sted på grundlag af den eksisterende traktat.

Det, der bare er problemet, er, at når det f.eks. gælder at træffe beslutninger, så er det nuværende traktatgrundlag meget indviklet, i betragtning af at vi går fra at være 15 til at være 25 lande. Så hvis vi skal sikre, at et udvidet EU kan fungere godt, kan træffe beslutninger til gavn for Europas befolkninger, ja, så er det vigtigt at have en mere enkel traktat, et mere enkelt beslutningssystem.

Det er vigtigt at have en effektivt kørende Kommission, det er vigtigt at have et effektivt kørende Ministerråd, det er vigtigt, at det bliver nemmere at træffe beslutninger om en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og respektere det, så vi ikke igen skal opleve disse situationer med EU's lande spredt for alle vinde i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. Vi europæere skulle altså gerne veje lidt tungere på den internationale scene og afbalancere andre noget bedre, end vi gør. Alt det kræver, at vi får en bedre ramme om samarbejdet end det, vi har, og derfor har vi været tilhængere af den nye traktat.

Så til hr. Søren Søndergaard, der spørger, om ikke jeg frygter befolkningens holdning til den nye traktat: Nej, det gør jeg ikke. Men jeg synes, at det er en rigtig ting, at vi netop i Danmark har den tradition, at sådanne store EU-spørgsmål er lagt ud til en folkeafstemning, så vi kan høre befolkningen, hvad den mener. Jeg tror desuden, at der i den danske befolkning er en meget solidarisk holdning over for de 10 nye lande, der kommer ind, og at man derfor også godt vil være med til at skabe den rigtige ramme om den udvidelse.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for et sidste spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt tage fat på udenrigs- og sikkerhedspolitikken, fordi statsministeren nævner, at det er utrolig vigtigt nu, at man kan lave den nye forfatningstraktat for at kunne træffe afgørelser på det område. Men står det ikke i skærende kontrast til den situation, vi er i i øjeblikket, hvor de europæiske lande netop er mere splittede end

nogen sinde, f.eks. omkring Irakspørgsmålet, hvor Tyskland-Frankrig på den ene side er oppe imod England og Danmark og en række andre lande? Jeg synes ikke, det hænger sammen, at det skulle være grunden til, at man skulle lave denne her nye forfatning.

Så vil jeg gerne spørge statsministeren, om weekendens skibbrud i forhandlingerne kan have noget at gøre med de forestående budgetforhandlinger i EU, hvor Polen frem til 2006 alene står til at modtage 7,3 mia. euro, mens Spanien alene sidste år modtog 8,8 mia. euro. Det er altså meget store beløb, der snakkes om i øjeblikket, og spørgsmålet er, om det ikke også i virkeligheden ligger bag skibbruddet. Mit spørgsmål går på, hvorfor den danske regering så ikke bakker op om den henvendelse, der er kommet til EU-Kommissionen om at skære ned på de meget voldsomme budgetter, som EU har.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Det lyder næsten, som om statsministeren har fortrudt sit ja til Nicetraktaten i sin tid, Nicetraktaten, som statsministeren jo netop støttede med den begrundelse, at det var en forudsætning for udvidelsen mod øst. Man kan jo ikke sælge øst-udvidelsen to gange, man kan jo ikke sælge to traktater med den begrundelse, at begge traktater er en forudsætning for østudvidelsen.

Kl. 13.20

Nicetraktaten var en forudsætning for østudvidelsen og skabte de stemmevægte, som ikke engang er trådt i kraft endnu, og skabte det system, som ikke engang er trådt i kraft endnu. Derfor lyder det næsten, som om statsministeren har fortrudt sit ja til Nicetraktaten. Men det kan statsministeren måske redegøre for.

Derudover er jeg helt enig med statsministeren i, at den danske befolkning er mægtig solidarisk.

Men det, jeg sådan set spurgte om, var, om regeringen har nogen planer det kommende halve år, for det kan jo være, at der relativt hurtigt kommer afklaring om en ny traktat. Har regeringen nogen planer om, hvordan man kan diskutere den traktat med den danske befolkning, hvordan man kan holde debatten ved lige, sådan at man får opbakning eller klarhed over, hvad den danske befolkning mener, før ministeren tager af sted næste gang til de afgørende forhandlinger?